

villie, som der vises de paagældende Forslag. Jeg ved nu ikke, om jeg har nogen Grund til at takke for den Velvillie, der er vist vort Forslag. Ganske vist have de forskellige ærede Medlemmer, der have haft Ordet i denne Sag, udtalt forskellige velvillige Ord om vort Forslag, men i det store og hele tror jeg at kunne karakterisere denne Diskussion saaledes, at de øvrige Partier udenfor Socialdemokratiet ere imod det Forslag, vi her have tilladt os at stille, og det gælder saavel den højtærede Minister som de øvrige ærede Medlemmer, der have udtalt sig derom.

Den højtærede Minister sluttede sig til de to Hovedindvendinger, jeg nævnedes i Gaar, nemlig først den, at Forslaget vilde ødelægge Sygekasserne, og den anden, at det vilde blive alt for dyrt. Den højtærede Minister mente, at vi overdrev, naar vi hævdede, at de nuværende Sygekassemedlemmer vilde blive i deres gode Sygekasser, som de have for Øjeblikket, og han mente ligeledes, at Modstanderne af vort Forslag ogsaa overdrev, naar de hævdede, at Sygekassemedlemmerne en bloc vilde udmelde sig af Sygekasserne, hvis vort Forslag gik igennem. Jeg har aldrig paastaet, at alle de nuværende Sygekassemedlemmer vilde blive i de nuværende Sygekasser i det Tilfælde, vort Forslag blev vedtaget. Jeg er ikke blind for, at der vilde være enkelte eller nogle, der vilde gaa ud, fordi de mente, at de være blandt dem, som moralsk set kunde gaa ud af Sygekasserne og slutte sig til de nye Kasser, der vilde opstaa, og benytte den frie Lægehjælp og de gratis Helbredelsesmidler, som vort Lovforslag indeholder Tilsgagn om. Men jeg er dog paa den anden Side aldeles overbevist om, at der vil opstaa en ny Klasse Sygekassemedlemmer, at der vil blive betydeligt flere Sygekassemedlemmer end under de nuværende Forhold, fordi, som jeg hævdede i Gaar og stadig holder fast ved, der er en Klasse under de nuværende Sygekassemedlemmer, som ikke have Raad til at være Medlemmer af de bestaaende Sygekasser, og som vilde gribe Lejligheden, hvis vi fik en Ordning som den, vi foreslaa, til at indmelde sig i de Sygekasser, der utvivlsomt vilde blive Følgen af vort Forslags Vedtagelse. Saaledes vilde altsaa Sygekasseinstitutionen, som ganske vist staar forholdsvis godt for Øjeblikket, blive udvidet; der kunde komme flere med ind under denne Institution, saa at Anvendelsen af Begrebet Hjælp til Selvhjælp blev udvidet til betydeligt flere end for Øjeblikket. Vi have stillet vort For-

slag her for at faa disse Tusinder, som for Øjeblikket ikke ere Medlemmer af nogen Sygekasse, ind under ordnede Forhold, saa at de nogenlunde trygt kunne se Sygdom i Møde. At den højtærede Minister og de ærede Medlemmer af Partierne ikke kunde gaa ind derpaa, maa vi naturligvis finde os i, og saa maa vi naturligvis arbejde videre paa Forslaget og fortsætte med Agitationen for det, indtil det er gennemført, og jeg tvivler ingenlunde paa, at den Tid vil komme.

Det, der saa efter den højtærede Ministers Mening skal komme ud af dette Forslag, er, at vi faa en Revision af Sygekasseloven. For saa vidt kunde vi maaske notere det som et Resultat af vort Forslag. Det kan rigtignok godt være, at denne Revision af Sygekasseloven var kommen alligevel, det hører jeg ærede Medlemmer ville sige. Det er meget rimeligt, men at den nu kommer, just som vi stille vort Forslag, tyder dog maaske paa, at vi have været medvirkende til denne Revisions Fremkomst. Men saa kommer det ganske vist an paa, i hvilken Retning Revisionen af Sygekasseloven gaar. Den højtærede Minister omtalte, at der ved Revisionen af Sygekassernes Regnskaber havde vist sig forskellige Ting, som ikke vare saa heldige for Sygekasseinstitutionen. Det tvivler jeg ikke om, og for saa vidt som den Kontrol, den højtærede Minister omtalte, skulde indføres overfor Sygekasserne, gaar i Retning af en Kontrol med Sygekassernes Penge, med deres Anbringelse, Regnskabsførelsen o. s. v., kunne vi naturligvis ikke have noget derimod, tværtimod kan jeg takke den højtærede Minister, hvis det er saaledes, thi jeg er vel den, der har været Foranledningen til, at denne Kontrol er under Udførelse for Øjeblikket (*Berntsen*: Det var mig!) Det ærede Medlem fra Assens (*Berntsen*) siger, det er ham, men jeg tror alligevel, det er mig; i alt Fald vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at under Behandlingen af Loven om Bondestandens Sparekasse fremførte jeg et Eksempel paa, hvorledes en statsanerkendt Sygekasse i København var gaaet fallit og havde opgivet at udbetale de Sygepenge, de syge skulde have. I den Anledning forespurgte jeg den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem fra Assens, om han vilde gøre noget for, at der kunde indføres heldigere Forhold for de statsanerkendte Sygekasser, saa at den Slags Ting kunde blive umuliggjort. Ganske kort Tid efter var det, at det ærede Medlem fra Assens, den